

се спи! Пъкъ и нѣма съ какво да се забавляваме! . . . (Чука се на вратата).

Марийка. Чукатъ! Трѣбва да сж мамини. Защо ли се връщатъ толкова рано? Асѣне, иди виждъ кой е!

Асѣнь. Тѣй зеръ . . . Мене ме е страхъ!

Марийка. Че и мене ме е страхъ!

Асѣнь. Не сж мамини, защото тѣ иматъ ключъ. Хайде да отидемъ двамата при слугинята, че да видимъ кой е! (Излизатъ).

ЯВЛЕНИЕ III. Асѣнь, Марийка и Пенка.

Марийка. Колко се зарадвахъ, Пенке, че дойде! Мислихме съ Асѣня, какво да правимъ . . .

Пенка. Благодаря. Мамини ме водиха на вечеринка, но не ме пустанаха. За това ме доведоха тука, да играемъ заедно.

Марийка. Нима ти нѣма да спишъ тука?

Пенка. Не, нѣма да спа. Като се свърши вечеринката, мамини ще дойдатъ пакъ да ме взематъ. Сега хайде да поиграемъ на „домбола!“

Марийка и Асѣнь. Да играемъ!

Асѣнь. Чакайте да донеса „лотото!“ Ами нѣма какво да туряме отгорѣ на картитѣ. . .

Пенка. Нѣмате ли нѣкоя кутийка, да нарѣжимъ корички?

Марийка. Мисля, че имамъ. (Изважда една кутийка и я нарѣзва на дребни парчета). Хайде сега да започнемъ! Азъ ще взема три карти, а и вий ще вземате по три. (Започватъ играта: 30, 7, 14, 88, 50, 62...).

Асѣнь. Мене ми омръзна да играя! Да играемъ на друго нѣщо.

Пенка. Че какво да играемъ?